

CUVÂNTUL ADRESAT PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL DE CĂTRE PAPA FRANCIS

Preafericirea Voastră, Dragi frați,

Cu mare bucurie, vă urez bun venit la Roma. Cu recunoștință și afecțiune frățească vă întorc primirea călduroasă pe care Preafericirea Voastră mi-a oferit-o în timpul vizitei mele la Ierusalim. Este încă proaspătă în mintea mea atenția cu care ne-ați însoțit, pe Patriarhul Ecumenic Bartolomeu și pe mine, în Basilica unde se păstrează locurile Răstignirii Domnului, al Îngropării și al Învierii. Sunt încă emoționat când mă gândesc la momentul nostru de rugăciune în Aedicula Mormântului gol, și îmi exprim din nou plăcerea la restaurarea acelui loc prea sfânt. Ea nu a asigurat pur și simplu integritatea unui monument istoric ci a permis și Mormântului gol să continue să depună mărturie că: „A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus”(Mc 16,6). Mă bucur că Patriarhia Ortodoxă Greacă a Ierusalimului, Patriarhia armeană a Ierusalimului și Custodia Franciscană din Țara Sfântă au lucrat împreună într-o astfel armonie la acest proiect, așa cum au făcut-o și pentru Basilica Nașterii din Betleem. Mulțumesc foarte mult Preafericirii voastre pentru eforturile personale depuse în acest sens.

Întâlnirea noastră îmi permite să îmi reînnoiesc apropierea de toți cei care suferă de conflictele cu care Țara Sfântă se confruntă de zeci de ani. Incertitudinea situației și lipsa de înțelegere dintre părți continuă să creeze insecuritate, restrângerea drepturilor fundamentale și plecarea multor oameni din patria lor. Invoc ajutorul lui Dumnezeu în acest sens și îi rog pe toți cei implicați să-și

intensifice eforturile pentru a realiza o pace stabilă bazată pe dreptate și recunoașterea drepturilor tuturor. Pentru aceasta, orice fel de violență, discriminare sau manifestare a intoleranței față de închinătorii evrei, creștini și musulmani sau împotriva locurilor de cult trebuie să fie ferm respinsă. Orașul Sfânt, al cărui statu-quo trebuie apărut și păstrat, se cuvine să fie un loc în care toți să poată trăi împreună în pace; în caz contrar, spirala nesfârșită a suferinței va continua pentru toți.

Aș dori să salut în mod special membrii diferitelor comunități creștine din Țara Sfântă. Sper că ele vor continua să fie recunoscute ca parte integrantă a societății și că, în calitate de cetățeni și credincioși, pot continua să contribuie la binele comun și la sporirea păcii, luptând pentru reconciliere și concordie. Această contribuție va fi mai eficientă în măsura în care există armonie între diferitele Biserici din regiune. Este deosebit de importantă în această privință o cooperare sporită în sprijinirea familiilor creștine și a tinerilor, astfel încât aceștia să nu fie forțați să-și părăsească țara. Lucrând împreună în această zonă delicată, credincioșii diferitelor confesiuni vor putea, de asemenea, să crească în cunoașterea reciprocă și în relațiile frățesti.

Aici aș dori să-mi reafirmă dorința sinceră și angajamentul de a progresa pe drumul nostru spre unitatea deplină, în ascultare de rugăciune fierbinte a lui Iisus în Foișor „ca toți să fie una ... ca lumea să creadă”(Ioan 17,21). Știu că rănilor din trecut continuă să afecteze memoria multor oameni. Nu este posibil să schimbăm trecutul dar, fără să uităm eșecurile grave ale carității de-a lungul secolelor, să ne uităm spre un viitor de reconciliere deplină și comuniune frățască, și să ne apucăm de lucrarea care ne stă înaintea, așa cum dorește Domnul. A nu face acest lucru astăzi ar fi o greșală chiar mai gravă; ar însemna să nu luăm în considerare chemarea urgentă a lui Hristos și semnele vremurilor semănate

de Duhul Sfânt pe calea Bisericii. Inspirați de același Duh, să nu lăsăm amintirea acestor vremuri marcate de lipsa de comunicare sau acuzații reciproce, sau dificultăți prezente și incertitudinea cu privire la viitor, să ne împiedice de la a merge împreună spre unitatea vizibilă, și nici să ne împiedice de la a ne ruga și lucra împreună la propovăduirea Evangheliei și la slujirea celor nevoiași. În acest sens, dialogul teologic continuu dintre catolici și ortodocși, la care Patriarhia Ortodoxă Greacă a Ierusalimului participă în mod activ și constructiv, este un semn reconfortant de speranță în călătoria noastră. Ce bine ar fi să spunem despre catolicii și ortodocșii care trăiesc în Ierusalim, ceea ce a spus Sfântul Evanghelist Luca despre prima comunitate creștină: „Iar toți cei ce credeau erau laolaltă... o inimă și un suflet” (Fapte 2:44; 4:32).

Mulțumesc cordial Preafericirii voastre și distinșilor membri ai soborului care v-au însoțit pentru călătoria voastră. Îmi reafirm apropierea de frații și surorile noastre creștine din Țara Sfântă și afecțiunea mea pentru prietenii noștri din celelalte mari religii care trăiesc acolo. Sper și mă rog ca să vină în curând pacea stabilă și durabilă pentru toți. „Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. [...] Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam despre tine pace.” (Psalmul 121: 6-8).